

ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතාව සහ එහි ප්‍රවණතා

එල්. ජී. ඩී. පෙරේරා¹

සංක්ෂේපය

නින්දට යන වේලාවේදීත්, සයනයේ අත පෙවිය හැකි දුරකිත් ම ජංගම දුරකථනය තබාගෙන නින්දට යාමට තරම් සාමාන්‍ය ජන ජීවිතය තුළට විද්‍යුත් හා ඉලෙක්ට්‍රොනික මාධ්‍යයන් මෙම යුගයේ මුල් බැසගෙන තිබෙන අතර අද වනවිට රැකියා, කලා, විනෝදාංශ, ක්‍රීඩා සහ අධ්‍යාපනය වැනි බොහොමයක් ක්ෂේත්‍රයන් සඳහා පරිගණකය නැතිවම බැරි මෙවලමක් බවට පත් වී හමාරය. ශ්‍රී ලංකාව වැනි දියුණු වෙමින් පවත්නා රටක පරිගණක සාක්ෂරතාව සහ එහි ප්‍රවණතා පිළිබඳව විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වේ. පරිගණක සාක්ෂරතාවය හා පරිගණක දැනුම ගැන සැලකීමේදී පාසැල් සිසුන්ගේ පරිගණක අධ්‍යාපනය, උසස් අධ්‍යාපනයේදී, රැකියා කටයුතු සඳහා මෙන්ම වැඩිහිටි අධ්‍යාපනය තුළ පරිගණක භාවිතය වැනි ක්ෂේත්‍ර සමුදායක් සැලකිය යුතුය. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ද්විතියික දත්ත භාවිතා කළ අතර ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දත්ත ලබාගන්නා ලදී. එමෙන්ම ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රම දත්ත විශ්ලේෂණ සඳහා භාවිතා කරන ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් අනාවරණය කරගත් කරුණු අතර, 2010 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය 20% ක පමණ පහළ අගයක් ගත්ත ද වර්තමාන ශ්‍රී ලංකාවේ සාක්ෂරතාවය 26.8% ක් වේ. සංඛ්‍යාත්මකව මෙසේ දැක්විය හැකි වෙනත් ප්‍රායෝගික මට්ටමින් සලකා බැලීමේදී පරිගණක භාවිතය මෙන්ම පරිගණක අධ්‍යාපනය ද නාගරික ප්‍රදේශ වලටම සීමා වී ඇති ආකාරයක් මනාව නිරීක්ෂණය කළ හැකි නමුත් අනාගතයේදී දිනෙන් දින ඉහළ යන පරිගණක සාක්ෂරතාවය පිළිබඳ සැලකීමේදී නගරයේ සේම ගමටද පරිගණක දැනුම ව්‍යාප්ත වෙමින් මීටත් වඩා ඉහළ පරිගණක සාක්ෂරතාවයක් ගනු ඇතැයි පෙනේ.

මූලාසනය : පරිගණක, සාක්ෂරතාව, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය

¹ ආර්ථික විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, gdinusha.perera@gmail.com

